

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๓ /๒๕๕๗

วันที่ ๑๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๗

ชื่อ ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณี ขณะกระทำความผิดและปัจจุบัน

คู่กรณีที่ ๑ เทศมนตรี	สังกัด เทศบาลตำบล
คู่กรณีที่ ๒ เจ้าพนักงานธุรการ ๔	สังกัด เทศบาลตำบล
คู่กรณีที่ ๓ เจ้าหน้าที่ทะเบียนทรัพย์สิน (ลูกจ้างชั่วคราว)	สังกัด เทศบาลตำบล
คู่กรณีที่ ๔ นายกเทศมนตรี	สังกัด เทศบาลตำบล

เรื่อง เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลละเลยไม่ส่งประกาศประกวดราคาโครงการขุดลอก

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ สำนักงานเทศบาลตำบลได้จัดทำประกาศประกวดราคาจ้างเหมาโครงการขุดลอก ตามโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจปี ๒๕๔๔ โดยคู่กรณีที่ ๔ นายกเทศมนตรีตำบลได้แต่งตั้งคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นคณะกรรมการจัดส่งประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศ ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ที่ ๑๓๓/๒๕๔๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการโครงการขุดลอกตามงบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และในวันเดียวกันคณะกรรมการจัดส่งประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศโดยคู่กรณีที่ ๒ ได้นำเอกสารการประกวดราคาพร้อมหนังสือแนบส่งบรรจุในซองและเจ้าหน้าที่ของผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัด อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ผู้อำนวยการศูนย์รวมข่าวประกาศประกวดราคาจังหวัด และเขียนใบฝากส่งไปรษณีย์ (ป.๒๑๑) มอบให้กับนาย น. เพื่อฝากไปส่งไปรษณีย์ เพราะในวันดังกล่าวไม่มียานพาหนะเนื่องจากคู่กรณีที่ ๔ นายกเทศมนตรี นำรถยนต์ของเทศบาลไปราชการต่างจังหวัด โดยคณะกรรมการจัดส่งประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศได้หารือกันแล้วและคู่กรณีที่ ๒ ได้โทรศัพท์ไปปรึกษากับคู่กรณีที่ ๔ ว่าจะสามารถฝากให้นาย น. ไปส่งเอกสารประกวดราคาไปรษณีย์ได้หรือไม่เพราะเทศบาลไม่มีรถไปส่ง คู่กรณีที่ ๔ ให้ฝากนาย น. ไปได้เพราะเป็นผู้คุ้นเคยกับคู่กรณีที่ ๔ สามารถทำได้

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคได้ขอความร่วมมือจากหัวหน้าทำการไปรษณีย์ ตามจดหมายบันทึก ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ตรวจสอบว่าได้รับฝากไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS) เลขที่ ๒๓๒๘-๒๓๓๐ และ ๒๓๓๐-๒๓๓๒ และ ๒๓๓๗ ที่ทำการไปรษณีย์ได้รับฝากไว้หรือไม่และส่งไปยังปลายทางที่ใด หัวหน้าทำการไปรษณีย์ยืนยันว่าที่ทำการไม่ได้รับฝากไปรษณีย์ดังกล่าวแต่อย่างใดและจากข้อสังเกต ไม่มีลายมือของพนักงานที่ประจำอยู่ไปรษณีย์ แต่เอกสารหลักฐานการรับฝาก

ไปรษณีย์ภัณฑ์ด่วนพิเศษดังกล่าวได้ทำลายไปแล้วเมื่อครบ ๖ เดือน บันทึกการรับและส่งไปยังปลายทางก็ได้ทำลายไปแล้วเช่นกัน

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้สอบถามผู้อำนวยการกองการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัด อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และผู้อำนวยการศูนย์รวมข่าวประกวดราคาจังหวัด (หัวหน้าสำนักงานจังหวัด) ได้รับคำตอบยืนยันว่า ไม่ได้รับหนังสือนำส่งประกาศประกวดราคา รวมทั้งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ก็ไม่ได้รับหนังสือนำส่งประกาศประกวดราคาเช่นเดียวกัน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า

การที่เทศบาลตำบลประกาศประกวดราคาจ้างเหมาชุดลอก ตามโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ปี ๒๕๔๔ โดยคู่มือที่ ๔ เป็นผู้ลงนามในคำสั่งเทศบาลตำบล ที่ ๑๓๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ แต่งตั้งคู่มือที่ ๑ คู่มือที่ ๒ และคู่มือที่ ๓ เป็นคณะกรรมการจัดส่งประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศ และในวันเดียวกัน คณะกรรมการฯ โดยคู่มือที่ ๒ ได้นำเอกสารการประกวดราคาบรรจุในซองจำหน่ายซองถึง ผู้อำนวยการกองการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัด อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค และผู้อำนวยการศูนย์รวมข่าวประกวดราคาจังหวัด และเขียนใบฝากส่งไปรษณีย์ (ป.๒๑๑) มอบให้กับนาย น. เพื่อฝากไปส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์เนื่องจากในวันดังกล่าวคู่มือที่ ๔ นำรถยนต์ของเทศบาลไปราชการต่างจังหวัด ทำให้เทศบาลไม่มียานพาหนะใช้ โดยคณะกรรมการฯ ได้ร่วมกันหารือ และคู่มือที่ ๒ ได้โทรศัพท์ไปปรึกษาคู่มือที่ ๔ ว่าจะสามารถฝากให้นาย น. ไปส่งเอกสารประกวดราคาที่เป็นไปรษณีย์ได้ หรือไม่ ได้ความว่าคู่มือที่ ๔ ฝากให้นาย น. ไปส่งได้ เพราะเป็นผู้คุ้นเคยกับคู่มือที่ ๔ และสามารถไว้วางใจได้ แต่หัวหน้าทำการไปรษณีย์ ผู้อำนวยการกองการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัด อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ผู้อำนวยการศูนย์รวมข่าวประกวดราคาจังหวัด (หัวหน้าสำนักงานจังหวัด) และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ต่างยืนยันว่าไม่ได้รับหนังสือนำส่งประกาศประกวดราคาดังกล่าวไว้แต่อย่างใด

คู่มือที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งเทศมนตรี คู่มือที่ ๒ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ๔ และคู่มือที่ ๓ ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ทะเบียนทรัพย์สินกองคลัง จึงถือเป็นเจ้าหน้าที่ตามความในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ เมื่อคู่มือดังกล่าวได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการจัดส่งประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศประกวดราคาโครงการชุดลอก ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ที่ ๑๓๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ดังนั้น คู่มือที่ ๑ คู่มือที่ ๒ และคู่มือที่ ๓ จึงมีหน้าที่จัดส่งเอกสารประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบ การติดประกาศ โดยจัดส่งเอกสารประกาศประกวดราคาไปประกาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงส่งให้กรมประชาสัมพันธ์ และกองการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ส่งไปเผยแพร่ที่ศูนย์รวมข่าวประกวดราคาของทางราชการ และส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคเพื่อเผยแพร่ข่าวประกวดราคาจัดจ้าง ตามข้อ ๓๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๙๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๒ เรื่อง แนวปฏิบัติในการกำกับดูแลเผยแพร่ข่าวสารการประกาศประกวดราคาเพื่อเสริมมาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันในการเสนอราคา

คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ไม่ปฏิบัติหน้าที่จัดส่งประกาศประกวดราคาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดส่งประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศ ไม่ได้นำไปฝากส่งที่ไปรษณีย์ด้วยตนเอง โดยมอบหมายให้บุคคลที่มีชื่อเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนำประกาศประกวดราคาไปส่งให้ที่ทำการไปรษณีย์ โดยอ้างว่าได้ประสานงานกับคู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ ให้ฝากนาย น. ไปได้ ซึ่งกรณีนี้ระเบียบฯ ไม่ได้กำหนดให้มีอำนาจสั่งการเช่นนั้นได้ คู่กรณีที่ ๔ จึงไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้ฝากบุคคลภายนอกไปส่งไปรษณีย์ อันเป็นการยกเว้นเพื่อไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบฯ ได้ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงไม่อาจอ้างการปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของคู่กรณีที่ ๔ มาเป็นเหตุผลว่าได้กระทำการโดยมีเหตุผลอันสมควรจึงเป็นการละเลยไม่จัดส่งเอกสารเพื่อทราบหรือเพื่อเผยแพร่ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงเห็นว่าการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นการจงใจฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๘ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๙๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๒ และเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๑

ส่วนคู่กรณีที่ ๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี จึงถือเป็นเจ้าหน้าที่และเป็นผู้บังคับบัญชา คู่กรณีที่ ๔ เป็นผู้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดส่งประกาศประกวดราคาและรับผิดชอบการติดประกาศ ถือว่ามีส่วนร่วมในการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ด้วย การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๔๙ และข้อ ๕ ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จัดส่งเอกสารประกวดราคาจัดจ้างจะเลยไม่ส่งเอกสารประกวดราคาให้แก่หน่วยงานอื่นเพื่อทราบและเผยแพร่ข่าวการจัดจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องรับโทษปรับทางปกครองในชั้นที่สูงกว่าอัตราโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นหนึ่งชั้น จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๒ (๓) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๑ โทษปรับไม่เกินเงินเดือน ๑ เดือน เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ มีพฤติการณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำโดยจงใจละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนด จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑ เดือน ค่าตอบแทนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๖,๕๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๖,๕๐๐ บาท (หกพันห้าร้อยบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๒๗๑ บาท (สองร้อยเจ็ดสิบเอ็ดบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๒. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองในชั้นที่ ๑ โทษปรับไม่เกินเงินเดือน ๑ เดือน เนื่องจากการกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ มีพฤติการณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำโดยจงใจละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนดจึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุด โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๘,๘๒๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๘,๘๒๐ บาท (แปดพันแปดร้อยยี่สิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๓๖๘ บาท (สามร้อยหกสิบแปดบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๓. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองในชั้นที่ ๑ โทษปรับไม่เกินเงินเดือน ๑ เดือน เนื่องจากการกระทำของคู่กรณี ที่ ๓ มีพฤติการณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำโดยจงใจละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนด จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๔,๗๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับ ทางปกครองทั้งสิ้น ๔,๗๐๐ บาท (สี่พันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)

แต่เนื่องจากคู่กรณี ที่ ๓ กระทำความผิดที่มีอัตราโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๑ และมาปฏิบัติงานในหน้าที่ใหม่ไม่เกิน ๖ เดือน อีกทั้งไม่เคยกระทำความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังตามระเบียบนี้มาก่อน จึงเข้าหลักเกณฑ์รอการลงโทษปรับทางปกครอง ให้รอการลงโทษปรับทางปกครองแก่คู่กรณี ที่ ๓ เป็นเวลา ๒ ปี ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๔ จึงให้รอการลงโทษปรับทางปกครองแก่คู่กรณี ที่ ๓ หากคู่กรณี ที่ ๓ ได้กระทำความผิดตามระเบียบนี้อีกภายในระยะเวลา ๒ ปี นับแต่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินสั่งให้รอการลงโทษปรับทางปกครองให้พ้นโทษที่รอไว้มารวมกับโทษที่จะลงในครั้งหลังด้วย หากปรากฏว่าไม่มีการกระทำความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังอีกภายในระยะเวลา ๒ ปี ดังกล่าว ให้คู่กรณี ที่ ๓ พ้นจากโทษที่ได้สั่งให้รอการลงโทษปรับทางปกครองไว้นั้น

๔. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๔๙ และข้อ ๕ กำหนดโทษปรับทางปกครองในชั้นที่ ๒ โทษปรับเท่ากับเงินเดือน ๒ เดือน ถึง ๔ เดือนเนื่องจากคู่กรณี ที่ ๔ เป็นผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเทศบาล แต่ไม่ควบคุมดูแล สั่งห้ามหรือให้ข้อสังเกตใด ๆ ในการจัดส่งประกาศประกวดราคาให้เป็นไปตามที่ระเบียบกำหนด จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุด โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๓,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๕๒,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นสองพันบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๒,๑๖๗ บาท (สองพันหนึ่งร้อยหกสิบเจ็ดบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

นางสาวประไพร์ อังกินันท์

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน